

TAFSIR AV Kapitel 40, Ghafir ~ Den som förlåter

Kapitel 40, Ghafir ~ Den som förlåter

Beskrivning:

Gud beskrivs som den som förlåter, berättelsen om Farao och Moses återges, och profeten uppmanas att vara ståndaktig.

Inledning

Det är allmänt accepterat att detta kapitel uppenbarades direkt efter kapitel trettionio. Det uppenbarades i Mekka och är ett av kapitlen som behandlar trons grunder. Det påminner oss om Guds tecken och gåvor, ger glimtar från berättelsen om Moses och Farao med livsförändrande lärdomar, och ger tröst till profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom.

Verserna 1-23 Tecken och uppenbarelser

Kapitlet börjar med de arabiska bokstäverna *Ha* och *Mim*. Placeringen av bokstäver i början av kapitel är en berättarteknik som används i detta och

tjugoåtta andra kapitel i Koranen. Betydelsen är föremål för mycket diskussion, men svaret är endast känt av Gud.

Denna Bok är sänd av Gud, den Allsmäktige, den som förlåter synder, den som accepterar ånger och den som skänker välsignelser. Ingen har rätt att dyrkas utom Han. Endast de otroende bestrider Hans uppenbarelse, så låt er inte luras av deras välstånd och lyx. I det förflutna försökte Noas folk och andra gemenskaper förstöra sina sändebud och förneka budskapet. Men det var Gud som förstörde dem med ett fruktansvärt straff och fördömde dem till Elden.

Änglarna som bär och omger Tronen prisar sin Herre och ber om förlåtelse för de troende, att de ska föras in i Paradiset och skyddas från Elden.

Gud visar Sina tecken, såsom att sända vatten för att upprätthålla liv, men endast de som vänder sig till Honom lär sig av detta. Var uppriktig, oavsett hur mycket de otroende ogillar det. Han är Tronen Herre och sänder uppenbarelsen till den Han vill. På Domedagen ska varje själ stå till svars för sina handlingar och ingen orättvisa ska ske.

Har de inte rest och sett vad som hände med dem som var starkare och fler? Gud förstörde dem, och de hade ingen som kunde försvara dem eftersom de gång på gång förkastade sina sändebud.

Verserna 24–38 Ett utmärkt tal

Moses sändes till Faraos, Haman och Korah med Guds auktoritet, men de kallade honom trollkarl och lögnare. De förkastade sanningen och befallde att de troendes söner skulle dödas. Till slut sade Faraos att han själv ville döda Moses. Moses sökte skydd hos Gud.

En troende bland Faraos släktingar rådde honom att tänka noga över varför han skulle döda en man som kanske talade sanning. Faraos visste att Moses hade rätt men ljög och sade att han bara följde sin egen övertygelse och vägledde till rätt väg. Den troende rådgivaren varnade sitt folk för hur tidigare otroende nationer förstördes. Han påminde dem om Josef som kom med tydliga tecken, men deras tvivel bestod. Att förkasta sanningen trots klara tecken är en förkastlig attityd, och Gud förseglar de högmodigas hjärtan.

Faraos fortsatte i sin förnekelse och trots, och hans planer ledde endast till

undergång. Den troende rådgivaren uppmanade folket att följa den rätta vägen. Han sade att detta liv är tillfälligt medan hemmet i det kommande livet är evigt. Han bjöd dem till Paradiset medan de bjöd honom till Elden. Gud räddade honom från deras onda planer, och Faraos folk drabbades av en fruktansvärd plåga.

Verserna 46–60 Guds löfte är sant

På Domedagen ska Faraos folk föras in i Eldens svåraste del. De ska gräla med varandra om vem som ledde vem till undergång och be om lindring. De ska påminnas om sina sändebud och få höra att deras böner är förgäves. Gud stöder sändebuden och de troende.

Skapelsen av himlarna och jorden är en mycket större skapelse än människans, men de flesta förstår inte. De som ser och de som inte ser är inte lika. Goda och onda gärningar är inte lika, och Timmen ska komma!

Verserna 61–85 Guds skapelse

Gud gjorde natten till vila och dagen ljus för att underlätta våra sysslor. Han är Skaparen av allt; ingen har rätt att dyrkas utom Han. Varför låter ni er förledas? Jorden är en boplats och himlen ett tak. Gud formade er och fullkomnade er, och gav er goda ting. Han är En och ingen gud finns utom Han, så åkalla Honom uppriktigt.

Profeten får höra att säga till sina anhängare att han förbjudits att dyrka det de dyrkar och befallts att underkasta sig världarnas Herre.

Gud skapade er av stoft (Adam), sedan av en droppe, sedan utvecklade Han er till en klängande klump, sedan föddes ni ur era mödrars liv, och Han låter er växa till styrka och mognad innan ni når ålderdom och ert bestämda slut, även om vissa dör tidigare. Gud ger liv och död. Han säger bara "Var!" och det blir.

De som förnekar Koranen och det som sändebuden förde ska snart få veta konsekvenserna av sina gärningar när de straffas i Elden med kedjor runt sina halsar, släpade genom skållande vatten. De ska tillfrågas om dem de satte vid Guds sida och erkänna att de har svikit dem.

Profeten Muhammed uppmanas att vara tålmodig, för Guds löfte är sant. Det finns berättelser om sändebud han känner till och berättelser han inte känner till. Men alla sändebud kunde inte föra fram ett tecken utan Guds tillåtelse.

De folk som förstördes tidigare var starkare och fler än ni. Deras makt hjälpte dem inte. När Guds straff drabbade dem ropade de att de nu trodde – men det var för sent.

[KAPITEL 40](#)

«[TAFSIR AV TAFSIR AV Kapitel 41, Fussilat ~ Utförligt förklarad](#)

[TAFSIR AV Kapitel 38, Sad ~ Sad](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)